

Erdal Balcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

22.12.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ailem (cennet bahçem)

AİLEM (CENNET BAHÇEM)

Eşim,
Anlatmaya kelimeler kifayetsiz,

Geçtim...

Ebrucan'ım, sessiz,

Rabbimin hediyesi,
Evimin ilk neşesi.
Gözlerine bakınca,
Sanki annesi.
Biraz kırılğan biraz da darılğan,

Sebebi,

Genç yaşta başladı kızımın çilesi.
Sever ama belli etmez
Üzülsem üzülür, bilirim,
Sarılıp teselli etmez.

Canan!

Ah Canan!

Sarı Papatyam, Pembem, goncam!

Altı ay alacaklıyım senden,

Beşini güzelliğine verdim,
Birini okumana düştüm...

Sarı papatyam, içindeki güzelliği gördüm,
Alıp yüzüne sürdüm.
Ben sana kurban baban sana kurban,

Emrem!

Ne desem!

Dünyası üç kelime,
Siğara, internet telefon

Anlaştık,

Ev yok evlenmek yok...
Başımın üstünde yeri var,
Bir bardak çayı, bir dilim ekmeği var,

Evde bize yar, ah bir bilse ev bize dar!

Ah yavrum ah,bir içimi bilsen!
Yan odada öksürsen,
Dünya babana dar,dünya babana zindan.
Bilirim,rızkı veren Hüda'dır.
Bilirim onunda bir sahibi var.

Mustafa!

Adı güzel Mustafam,
Tez canlı,aceleci,
Herşeyi bildiğini sanır keçeli,
Bana çok benzer,bir yanı sinir,diğer yanı neşeli.

Mustafam canımdan can Mustafam,
Bilmem nasıl anlatsam,
Rahat biraz kafam,

.....
Canımdan iki can,

Hasan ve Reyhan .

Kalbimi çıkarıp sizinkine koysam,
Cennet kokan saçına ,üstüne başına,
Gözündeki yaşına ,aldığın nefese bastığın her yaşına,
Oyy Reyhan deden sana hayran deden sana kurban.

Hasan'ım kara oğlan,sana da hayran sana da kurban,

Çektiğin acılardır hala,yüreğimi yakan.
Öy Hasan canımdan can,nasıl dayanam.
Geride kalan acılar olsun,ben sizi ipeklere sarıp içime koyam.

Hani başta geçmiştim,kelimeler kifayetsiz demiştim.

Oyyy sevdam sana nasıl doyam,şaşırdım inan seni nere koyam.
Ey şuhu Dilaram,
Yar-ı Dilaram
Bir tek duam,
Senden önce başıma taşları koyam....

Erdal Balcı

Ak Keme

Ak Keme (Beyaz Yelkenli Tekne)

Issık Göl'ün kıyısında bir çocuk,
Yelkenli bir gemi çizerdi kumlara,
Ak Keme koymuştu adını,
Birgün gelecek diye bakardı sulara.

Ak Keme, Bir çocuğun rüyası,
Ak Keme, özgürlüğün adı
Ak Keme, Bir kaçışın planı,
Babasına kavuşacaktı.
Olmadı;
Uçmak isterken göğün mavisine.
Denk geldi dünyanın zalim yüzüne,
Dayanamadı;
Bıraktı kendini soğuk sulara,
Gözyaşı göle karıştı,
Oysa tek hayali vardı
Balık olup sana ulaşmaktı.

Erdal Balcı

Araftayım

Araftayım!

Ruhum seni arzular,bedenim dünya der,
Bir adım atsam sana,onu da dünya yer,
Bir adım ileri bin adım geri, Araftayım Allah'ım,
Kaybettim özümü,n'olur bana geri ver.

Bilirim duam ulaşmaz sana,
Cehennem yakar ruhumu, cennet uzak bana,
Araftayım Allah'ım!
Hangi kapıyı çalayım?
Yusuf değilim!
Kuyularda mı kalayım.

Nefsim ve şeytan bir imiş ezelden,
Ezip geçecekler bin kez üzerimden,
Bir yanım yan der diğer yanım dayan,
Gücüm kalmadı Allah'ım, halım sana ayan.

Erdal Balcı

Aşkımanın Melodisi

Bakışında kayboluyorum,gözlerin bir deniz gibi derin,
Kalbimde açan bu çiçekler,inan senin eserin.
Sensiz geçen günlerim hüsrân,birlikte her anım bayram.
Kalbim sana ait bunu bil,aşkıamız sonsuz, sevgilim.

Sevdamın Melodisi ruhumda çalar,
Kalbimdeki ateş ruhumu yakar,
Gözlerim, gözünün içine bakar,
Her notası sen, hiç bitmesin bu şarkı.

Gözlerin parlıyor yıldızlar gibi,
Her anımda sen,kalbimde sevgi,
Her gün yeniden, sonsuza dek
Sürecek bu sevdamın melodi.

Sadece sen ve ben zaman dursun ,
Bir şarkı duyulsun,seven gönüllerde,
Aşkıamızın melodisi olsun,
Söylensin hep dillerde.

Erdal Balcı

Ateş Dansı

Gözlerin derin bir kuyu, düşerim bile bile
Kalbimde tatlı bir vurgun, sen misin tek çare?
Aradım sokak sokak, yoruldum bu şehirde,
Sen çıkıp geldin birden, sanki gökten zembille....

Yandım! Yandım! Söndürmez denizler,
Aşkın bir ateş dansı, döndürüyor bizi,
Gel al götür beni, bu gece kimse bilmesin,
Vur kalbime, ruhum senle yeniden dirilsin!

Elimi tutsan şöyle, titrese tüm dünya bırakalım yarını, Yaşayalım bu rüyayı ,
Dudaklarında gizli, yasak bir melodi var,
Sanki her bakışında bin yıllık bir isyan

Yandım! Yandım! Söndürmez denizler
Aşkın bir ateş dansı, Döndürüyor bizi
Gel al götür beni, bu gece kimse bilmesin vur kalbime, Ruhum senle yeniden dirilsin!

Hey! Geceler şahit, bu tutkuya engel olunmaz Ah! Sensiz geçen her an, inan ki hiç sayılmaz
Teninde saklı sırrı, çözmek ister bu deli
Gel, gel, gel! Aşkınla beni de deli et!

Yandım! Yandım! Söndürmez denizler..
Aşkın bir ateş dansı, döndürüyor bizi
Gel al götür beni, bu gece kimse bilmesin
Vur kalbime, ruhum senle yeniden dirilsin!

Erdal Balcı

Ay Yüzlüm

AY YÜZLÜM

Ay utanır çıkmaz, senin çıktığın gece,
Sönük kalır, saklanır buluta gizlice,
Yüzünü gören yıldızlar, kayıp gider hızlıca ,
Ay yüzlüm ceylan gözlüm, ben seni çok sevdim.

Güneş çıkınca ay ve yıldızlar kaybolur,
Seni gören güneş, nurundan olur,
Çöle düşen Mecnun yolunu bulur,
Ay yüzlüm ceylan gözlüm, ben seni çok sevdim.

Kalbinin nuru, yüzüne vurmuş,
Yüzünün güzelliği dillere düşmüş,
Seni gören bülbüller, güllere küsmüş,
Ay yüzlüm, ceylan gözlüm, ben seni çok sevdim.

Erdal Balcı

Babamın Hatırası

Anama sordum ne zaman doğdum,
Kar yağıyordu!
Yaz mı kış mı bahar mı?
Kazma zamanı oğlum kazma zamanı.
Anladım!
Nisan sonu Mayıs ortası.
Yedi kardeşiz,
İkisi hariç, hepsi 1 Ocak,
Ardından hepsinin birer yıl olacak.
Birgün memur sormuş?
'Emmi bu iş,1 Ocak, nasıl olacak?'
Bamam demiş,
Sana ne hayran sana ne kurban,
At benim avrat benim,
Bak bu silahda benim,
Yaz kağıda hepsi bir,1 Ocak olacak.
Anlatırdı gülerdik:)
İşte böyle bir çocukluk anısı,
Babamın hatırası.

Erdal Balcı

Ben Hiç Çocuk Olmadım

BEN HİÇ ÇOCUK OLMADIM !

Daha altısında yedisinde, ne bilir ne anlar bu bu küçük yürek?

Dünyanın karanlığı çöktü üstüme,ben çocuk değildim sanki!

Oyun çağımda sustum, içime gömdüm sözleri tek tek.

Elimde oyuncaklar değil, üzerimde dünyanın yükü vardı sanki,

Susmayı öğreten bir korku dururdu,her zaman yatağımın yanında,

6 -7 yaşında bir beden ama,kırk yıllık bir sessizlik taşırdım yüreğimde.

Geceleri rüyalarımın giren bir el vardı,başımı değil, korkumu okşardı.

Haykırmak isterdim dünyaya.....dedim ya ben hiç çocuk olmadım.

On yaşında ev titrer, duvarlar ağlar,biz ağlardık,

Babamın öfkesi, annemin teninde yankılanırdı,

Her çığlıkta biraz daha büyür,Her darbeye biraz daha ölürdüm.

Annem ağlardı.....

Benim içimde bir çocuk,sessizce boğulur,Her gece başka bir karanlıkta kaybolurdum.

Ben büyüdükçe küçülürdüm sanki,

Dedim ya ben hiç çocuk olmadım!

İlkokul bitti, çocukluğum da gitti,Bir çanta değil, bir ömür yüklenip evden ayrıldım.

Arkamda altı küçük kardeş ,bir de, yüzü gülmeyen şive-i giryan bıraktım

Öğrencilik yıllarım.....

Yarı aç, yarı tok,Kaderle değil, sabırla kavga ederek dayandım.

Dedim ya ! Ben hiç çocuk olmadım.

Babam yıllarca dört duvar arasında,demir parmaklıklarla konuştu,

Annem hastalıkla, ben yaralarımınla sustum.

Yine de düştüğüm yerlerden hep,usanmadan kalktım.

Kardeşlerimde hiç ocuk olmadı,bense hiç ocuk olmadım,
Ve Karanlıktan hep korktum.
Sonra bir kız sevdim,On altısında bir gl kadar narin,
Gözleri Isık Glden bile derin.
On altısında bıraktı kendini yokluğa,
O ld,
Ben yaşayarak ldm.İnsan bazen toprağın üstünde de gömülür ,
Ben bunu o gün öğrendim.
Yazılmamış bir hikâyenin başında,
Bir mr sürecek bir sessizlik bıraktı ardında.
Ben onunla bir kez daha ldm,
Kimse görmedi, kimse duymadı içimdeki ığlığı.
Bir mezar taşı kadar soğuk oldu gençliğim,
Bir intihar haberiyle gömüldü içimdeki son çocukluk kırıntısı.
O öldü, ben gömüldüm,
Kader bilmez miydi ki ben sevmeyi zor öğrendim?
Dedim ya ben hiç ocuk olmadım!
Kllerimden bir yuva kurdum,Sevginin, sabrın!
Canımdan çok sevdiğim eşin, Bir de dört evladın ,Sıcaklığında yeniden.
şimdi bilirim;
Acılar koynumda ,Sevgi ise yanımda.
Ve ben...
Karanlığın içinde yürümeyi öğrendim,
Işıksızlığı yenerek bugünlere geldim .
Yıllar geçti...
Ben artık,karanlıktan korkmuyorum!

Erdal Balcı

Ben ve Keyfim

Beni hasta eden ben,
Bilirim, şifa yine ben,
İncem ruhumun derinliklerine,
Çıkarıp atacam o beni,
Şaklandığın yerden.

Bundan sonra;
Geçmişin hüznü yok, çıkaracam aklımdan,
Yok geleceğin kaygısı,attım, gitsin kafamdan,
Bir Allah var bende,bir de ben,
Bir de ben olamayan ben.

Dünyanın merkezi,her yükün eşiği,
Bir ben miyim deli,
Kimin ne yiyip içeceği,hele ne diyeceği,
Bıraktım artık,
Yaradan düşünsün,geçmişi ve geleceği.

Bundan sonra bir ben bir de keyfim,
Kahyayı kovdum,
İçimdeki beni,çıkarıp yerlere vurdum,
Vicdanım rahat,
Bundan sonra böyle,dünyanın AMK...

Erdal Balcı

Bir Rüya

O (sav) gelmişti

Dediler,O (sav) geldi, koş eve,
Yetiştim nefes nefese,
Oturuyor baş köşede,
Vardım yanına, oturdum huzurda,
Elini öpmek istedim,
Tebessüm etti,
Dedi,"sonra sonra"...

Erdal Balcı

Cibril Hadisi

Birgün sahabeler oturuyordu,
Risalet-i penahta, bir zat çıkageldi!
Elbisesi bembeyaz, saçları simsiyah,
Uzaktan gelen bir yolcu gibi,
Ama üzeri tertemiz, yolculuktan eser yok,
Kimse onu tanımıyordu,
Sıradan biri olmadığı belli,
Selam verip oturdu,
Kırkında gelen dost gibi .
Resulun huzurunda,
Elleri dizlerinde,
Dizleri, Resulun dizlerine degecek şekilde,

Ve Resule seslendi, Ya Muhammed (sav) !

İslam nedir?
Bana islamın ne olduğunu söyle!
Rasûlullah (s.a.s.): buyurdu;
İslâm; Allah'tan başka ilâh olmadığına,
Muhammed'in de Allah'ın Rasulü olduğuna şehadet etmen,
Namazı dosdoğru kılman,
Zekâtı vermen,
Ramazan orucunu tutman
Ve gücün yeterse Beyt'i hac etmen.

Soruyu soran zat: "Doğru söyledin." dedi,

Soruyu sorup tasdik edince, Sahabe hayret etti.

Ya Muhammed (sav) !
Bana imandan haber ver?" dedi.
Rasûlullah (s.a.s.): Allah'a,
Ve O'nun;
Meleklerine,
Kitaplarına,
Peygamberlerine,
Ahiret gününe,
Bir de kadere,
Hayrına ve şerrine inanmandır." buyurdu.

O zât yine: "Doğru söyledin." dedi.

Tekrar sordu, Ya Muhammed (sav) !

İhsan nedir?

Rasûlullah (s.a.s.):
Allah'a,
O'nu görüyormuşsun gibi ibadet etmendir.
Sen onu görmesen de,
O seni muhakkak görür." buyurdu.

O Zat "Bana kıyametten haber ver?" dedi.

Rasûlullah (s.a.s.)
Bu meselede kendisine sorulan,
Sorandan daha çok bilgi sahibi değildir." buyurdu.

O halde bana alâmetlerinden haber ver." dedi.

Peygamber (s.a.s.):
Câriyenin kendi sahibesini doğurması,
Ve yalın ayak, çıplak, yoksul koyun çobanlarının,
Bina yapmakta birbirleriyle yarışması" buyurdu.

Bundan sonra o zat gitti.
Allah Rasûlü "Ya Ömer!
O soru soran zatın kim olduğunu biliyor musun?" dedi.
"Allah ve Rasûlü bilir." dedim.
"O Cibrîl'di.
Size dininizi öğretmeye gelmişti."

Erdal Balcı

Coğrafya'cının Aşkı

Şana olan aşkımin debisi yüksek, rejimi düzenli,
Ölçmen mümkün değil, sanki Everest Tepesi.
Hangi enlem hangi boylam dersin geleyim,
Sana varmam dört dakika iki meridyen arası.

Benim aşkın, açılma hızı her yerde aynı değişmez
Senin bu gel-gitlerin ne zaman nerede bitecek,
Bazen kutuplarda altı ay gündüz altı ay gecesin,
Ekinoks halin yok mu hiç, bizi birleştirecek.

Sana olan aşkıma, denizden esen melteme verdim,
Eriyip kaybolmasın diye kutupta karlara yazdım,
Fırat nehri sandım kendimi, sana ulaşırım sandım,
Ya çölün ortasında ya kutbun bozkırın da kaldım.

Ey benim Alizem, ekvator ve çevresindeyim,
Getireceğin aşkın yağmuruna muhtacım,
İstersen Kutup Rüzgarım ol, dunsun yüreğim,
Fosilleşsin aşkıma, geleceğe kalsın bedenim.

Sen dünya, bense etrafında dönen ay,
Sen, şiddetli bir deprem, bense kırılan fay,
Sen güneş, bense avare bir gezegen,
Sen okyanus, bense sana ulaşamayan bir çay.

Erdal Balcı

Ekim'de Ölmek

Ekim'de Ölmek !

Ekim,sonbaharı hatırlatır,
Vedalaşmanın adıdır,
Yaprağın dala, dalın ağaçta vedasıdır,
Sarıp solmanın,
Rüzgarda savrulmanın,
Aynı zamanda;
Toprağa düşmenin
Ona sokulmanın,
Ona sarılmanın,
O'na sığınmanın,
Yeniden bahara uyanmanın,
Yeni bir kavuşmanın adıdır Ekim.

Bizim buralarda baharlar olmaz,
Ne İlbahar,
Ne de sonbahar.
Ya yazın sıcağı,
Ya kışın poyrazi yakar.
Açmadan kurur,
Dalında yapraklar.
Ekim tek başına bir mevsim,
Tek başına bir bahar.

Ekim'de Ölmek ne güzel,
Bir tohum gibi düşersin toprağa.
Ne yanar ne de üşürsün.
Eskiler söyler hep,
Yaşın uzun,düğünün güzün ola.

Dilimde duam olsun,
Ölümüm Ekim'de olsun,
Mezarımı dostlar kazsın,
Başımda hanım kalsın.
Sevenler bir defa ,
Bir Fatiha 11 İhlas,
Okusun dağılsın.
Dirim gibi, ölüm de yük olmasın,

İsterim eşimden,
Ve çocuklarımdan dua,
Cumadan cumaya yanımda ola ,
11 İhlas 1 Fatiha,
Bayramdan bayrama kalmasa.

Erdal Balcı

Eyvah !

Eyvah!

Geçmez sandığım gençliğim geçti,
Bitmez dediğim ömrüm bitti,
Hayran hayran aynada baktığım yüzüm,
Yüzümde derin çizgiler,
Bir de yüreğe oturmuş,
Koskocaman bir hüzün.

Sözün bittiği günleri yaşıyorum, ağlama iki gözüm...

Erdal Balcı

Geride Kalanlar

Bir gece bir rüya gördüm..
Büyük bir gölün kenarında,
Toplanmış duruyoruz dostlarla,
Gölün içine serpilmiş onlarca küçük ada,
Dedim, hayırdır hikmeti ne ola.
Dediler, adalardan birine Peygamber Efendimiz gelecek,
Kıyıda duran kayıklar bizi, O'na götürecektir.
Yüreğim tutuştu,
Dedim bu kadar günahla, nasıl varılır huzura
Hele bir sarıla,
Yığılıp kalırım orada.
Dostlar bindi kayığa vardı adaya,
Ellerim dizimde ben kaldım geride.
Telaşlandım, sağıma soluma bakındım,
Bir ben kaldım bir ben kaldım.
Arkama baktım,
Yerde söğüt dalları,
Birini aldım.
Koşmaya başladım.
Ben koştukça yollar yokuş oldu çıkılmaz oldu,
Söğüt dalını yukarı uzattım,
Tutan olmadı tutan olmadı.
Ayağımın altı çamurlaştı,
Umudum kalmadı,
Derken bir ses duydum sağımdan,
Diyordu iki kişi,
"Şu geride kalan var ya! Bir zamanlar bu gurubun en akıllısı en iyisi en efendisi "
Son bir garet! Söğüt dalını yukarı uzattım,
Dedim "kimsem yok Allah'ım sana dayandım".
Derken, söğüt dalının altında, kökler çıktı her yerden,
Hatta çamurun içinden.
Köklere tutundum çıkarken yukarı,
Uyandım rüyanın içinden....

Erdal Balcı

Gitme Kal Gençliğim

Gitme Kal Gençliğim
Hani gitmeyecektin söz vermiştin,
Seni sevdiğim kadar, sende beni sevmiştin,
Ruhun yaşlansada ben yaşlanmam demiştin,
Gitme Kal Gençliğim gitme Kal.

Gitme nolur!
Sana yine çaylar koyayım,
Sen uyu ben başında durayım,
Gitme Kal kurban olduğum,
Gitme Kal sana doyayım.

Gitme Kal Gençliğim!
Hem ben seni bunca severken,
Reva mı bu yaptığın?
Ben senken sen de benken.

Gitme Kal Gençliğim!
Seni nasıl özleyeceğimi bilmez misin?
Hiç mi hatırım kalmadı sende,
Ne istersen vereyim,
Bende kalan herşeyi al,
Bak biraz akıl,
Sevgi var Bir tutam,
Dur! gitme, yalan söyledim,
Biraz da UMUT var bohcamda,
Beni ayakta tutan.
Anlaşıldı gideceksin!
Tamam git!
Bir isteğim var senden,
Giderken, geçmişi de götür benden,
Ama her şeyi al yanına,
Kuru bir can kalsın bana,
Bakarsın dost oluruz onunla,
Hadi git!
Bundan sonra, bakma ardına.
Kalmadı;
Gözde fer dizde derman,
Anladım!
Geldi Ferman!
Bundan sonra üstüme,
Mezar taşı yastık, toprak yorgan olsun göğsüme.
Hadi git!

Erdal Balcı

Gülüm

Gülüm

Ölüm mü gülüm!
Gözlerinden olsun !
Gözlerinden olsun gülüm gözlerinden olsun!
Doldur acıları kadehime,
Zehirde olsa,elinden olsun!
Elinden olsun gülüm elinden olsun!
Güzel bir söz,olmasada dilinden,
Beklerim gülüm beklerim, gönülden olsun.
Sensizlik cehennem!
Cennet!
Bir tebesümlük gülüşün olsun.
Kavuşmak!
Yeterki olsun be gülüm yeterki olsun!
Olsunda mahşerde olsun!

Erdal Balcı

Hazan Vurmuş

Bir gül açtı gönlümde, soldu, zannederken bahar,
Lâkin o bahâr değil, hazânın gölgesiymiş.
Gökyüzü ağlıyordu, her damlada gözyaşı akar,
Sanki benim derdimi yâre duyurmak istermiş.

Şimdi her yer sessiz, bir zamanlar neşeyle doluydu her köşe,
Bülbül bile gelmiyor şimdi,
Viran olmuş bu yere.
Gözlerim yollarda kaldı,
bakışların bir yâd-ı kadîm şimdi,

Ne bir ses var ne de bir nefes; ıssız kaldı bu yer,
Ufukta bir yıldız kaydı, bitti bütün hayâller.
Bana kalan, bir hatıra ve dinmeyen bu keder,
Vuslatımız mahşere kaldı, gönül ne ister.

Şimdi her yer sessiz, bir zamanlar neşeyle doluydu her köşe,
Bülbül bile gelmiyor şimdi,
Viran olmuş bu yere.
Gözlerim yollarda kaldı,
bakışların bir yâd-ı kadîm şimdi,
Erdal Balcı

Hüzün

Yaz Ey Kalem

Uçsuz bucaksız göklerde serbest iken,
Bir kafese hapsolmuş ruhumun halini,
Aşkın ateşiyle yanan gönlümü,
Hasretin gamında solan ömrümü,
Kırıldığım vakti,bin parça olduğum hali,
Gönül Bahçemde bülbül iken,kalbe batan dikenini...

Yaz Ey Kalem

Yollarımı kesen karanlığı,zindana dönmüş gönül sarayımı,
Yıkılan umutlarımı,tükendiğim anı,çektğim sancılarımı,
Dostun yaptıklarını,solan yüzümü,biten sözümü.....

Yaz Ey Kalem

Yaz ki dünya duysun feryadımı,sustuğumda sessiz çığlıkları,
Vuslatın hayali ile geçen gecemi,
Ulaşmamış,yıpranmış mektupta kalan hecemi,
Kalpteki yarımı,gözlerimin kenarından akan yaşı biten nemi,
Ve açılmayan perdemi.....

Yaz Ey Kalem

Kaderin anlıma yazdığı ,ölünce bitecek çileyi,
Ziyan olmuş dünleri,Artık gelmeyecek günleri,
Bitmeden bu nefesim,kesilmeden sesim,
Yaz Ey Kalem bende bileyim...
Yaz Ey Kalem bende göreyim.
bende göreyim bende göreyim....

Erdal Balcı

Kadınım

Yine bir gece vakti çöktün yüreğime,hayalinle konuştum yine...

Anlatamadığın bir hüzün var içimde,

Sesimde yılların yorgunluğu.....

Ben sustum, sen sustun...

Kapkara bir geceden, koca bir sessizlik doğdu.

Kadınım.....

Ellerin hep üşürdü,

avuçlarımın içinde,

Yüreğimle ısıtırdım onları.....

Gidince, adını hasret koydum.

Sigaranın dumanında gizledim seni,

Her nefeste biraz daha içime çektim hasreti,

Kadınım !

Sazımda yarım kalan bir şarkı gibi.

Geceler uzun, odam karanlık.

Bir sandalye, kırık bir masa,

bir de duvarda duran lamba.

Kadınım !

Bir de senin yokluğun,

Öyle ağır ki;

Bazen oturup eski günleri dinliyorum.

Gülüşün geliyor kulağıma,

Sanki hâlâ yanımdaymışsın gibi,

Sonra birden susuyorsun...

Arıyorum seni karanlık odamda,

Elimde lamba.

Duvarlarla konuşuyorum!

Sandalye ve masam senden bahsediyor bana,

Gelirmi diyorum yanıma.

Kadınım!

Hani bir gün dönersin diye ,

Hani kapı çalar da "Ben geldim" dersin diye,

Bekledim.

Yıllar geçti, kapılar eskidi,

Gelmedin.

Kadınım!

Şimdi eski,yırtılmış bir fotoğrafın var elimde,
Sen ve ben,
Çatlamış ellerimle dokunuyorum yüzüne dokunur gibi,
Bir damla yaş düşüyor gözlerimden gözlerine...

Kadınım!

Dün eski bir radyo aldım,
Belki bir gün şarkı olur sesin,
Bir radyoda çalar ansızın,
Ve ben yine seni hatırlarım,
Tıpkı ilk günkü gibi,
Tıpkı son günkü gibi,

Kalbime sadece susmayı öğrettim.
Çünkü bazı acılar,söylenmeyince daha az acıtıyor.

Kadınım! Adını Hasret koydum.

Erdal Balcı

Kuş ve Kalem

“Yaz ey kalem...

Yaz ki, uçsuz bucaksız goklerde serbest iken,
Bir kafese mahkum olmuş ruhumun halini bilsinler.

Yaz, aşkın ateşiyle yanan gönlümü...
hasretin gamında solan ömrümü...

Yaz, kırıldığım vakti, bin parça olduğum hali,
Gönül bahçemde bülbül iken, kalbe batan dikenini,
Ya kalem yaz, bilsinler.

Erdal Balcı

Leyla

Leyla
Leyla, bir cisim,
leyla bir mevsim,
Leyla, bir heves değil,
Leyla, bir nefes.
Leyla, karşılıksız aşk,
Leyla, vazgeçilmiş dünya,
Leyla, umutsuz bir sevda.
Leyla, dün bugün yarın,
Leyla'dan önce dünya,
Leyla'dan sonra dünya,
Leyla, bir güneş ,
Leyla. yakan ateş.
Leyla, kanayan yara,
Leyla, kanayan yaraya şifa,
Leyla, bitmeyen sevda.
Leyla, başlarda taç,
Leyla, ağarmış saç,
Leyla, af değil
Leyla, zindan
Leyla, unutulmuş zaman,
Leyla, deli olup taşlanma.
Leyla, bir ömür onsuz yaşlanma,
Leyla, boşluk,
Leyla, yokluk.
Leyla, sonsuzluk.
Leyla aşk,
Leyla azap,
Leyla şarap,
Leyla, çölde serap.
Leyla'yı seven harap,
Leyla'yı sevmeye razıysan,
Leyla, sana, yaşanmış hitap.

Erdal Balcı

Ne Sen Güldün Ne Ben Öldüm Sevgilim

Ne Sen Güldün Ne Ben Öldüm Sevgilim

Ellerimizi açıp göge,yemin etmiştik ilk gece,
Beraber yaşayıp ölelim diye...
Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim.

Bir gülüş versin diye dudağına,
Sen uyurken dua ederdim Allah'a,
Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim.

Çiçekler açtırdım bahçende,kış ortasında baharlara,
Kar yağdırdın gülüm,temmuz ayında saçlarıma.
Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim.

Ey yazılmış çilem,yüreğimde fırtına,beynimde deprem,
Sen gülmeyince,ölüyorum ben,içten,
Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim.

Bir kasırga kopsun,taş yerden göğe,
Götürsün beni bir meçhule
Elbet birgün güneş doğar,vurur yüzüne,
O vakit tutarım sözümü,gülüşünle birlikte,
Giderim,sen olmadan ölüme...

Ne sen güldün ne ben öldüm sevgilim
Ne seni güldürebildim ne kendimi öldüre....

Erdal Balcı

NEYDEN MEY İÇER

1.Kıta

Yalan dünya deyip deyip yoruldu her köşe başında bir dert ile vuruldum.
Gönül Dağında bir garip kul idim Sürme gözlüm gözlü bir güzele tutuldum.
Felekten bir çift tokat yedim gözüm yaşın silmeye yâr gelmez oldu.
Felekten bir çift tokat yedim gözüm yaşın silmeye yar gelmez oldu.

Nakarat

Ne zaman sazı alsam elime yanık bir türkü gelir dilime.
Fakirliğin derdi bir yandan sıkır bir de gurbet çöker kalbime.
İnsanoğlu bir fani ömür tez geçer gelip geçen bilmez,neyden mey içer.
İnsanoğlu bir fani ömür tez geçer gelip geçen bilmez,neyden mey içer.

2.Kıta

Felek vurdu yıkılmam sanırdım günden güne erir ben biter oldum,
İki gözüm çeşme akıyor durmaz bu dert benim, kimseye sorulmaz.
Ağlama gözlerim ağlama nafile Neşet'ten dertli bir ses duyulmaz.
Ağlama gözlerim ağlama nafile Neşet'ten dertli bir ses duyulmaz.

Nakarat

Ne zaman sazı alsam elime yanık bir türkü gelir dilime.
Fakirliğin derdi bir yandan sıkır bir de gurbet çöker kalbime.
İnsanoğlu bir fani ömür tez geçer gelip geçen bilmez,neyden mey içer.
İnsanoğlu bir fani ömür tez geçer gelip geçen bilmez,neyden mey içer.

3.Kıta

Yazlar geçti bahar geçti de kış oldu başıma karlar da yağdı savruldu,
Mecnun oldum da gezdim diyar diyar bu ayrılık söyle benden ne ister?
Can dediğin bir kuştur uçar da gider bu fani dünyada kim kime yeter?
Can dediğin bir kuştur uçar da gider bu fani dünyada kim kime yeter?

Nakarat

Ne zaman sazı alsam elime yanık bir türkü gelir dilime.

Fakirliğin derdi bir yandan sıkar bir de gurbet çöker kalbime.

İnsanoğlu bir fani ömür tez geçer gelip geçen bilmez,neyden mey içer.

İnsanoğlu bir fani ömür tez geçer gelip geçen bilmez,neyden mey içer.

İnsanoğlu bir fani ömür tez geçer gelip geçen bilmez,neyden mey içer.

İnsanoğlu bir fani ömür tez geçer gelip geçen bilmez,neyden mey içer.

Erdal Balcı

Off Anam Off !

Off Anam Off !

Ben seni daha dünyaya,gelmeden sevdim.

Ben seni kalu beladan sevdim,

Rabbimden diledim.

Anam olmanı istedim.

Dünyaya geliş vesilem, razı olursan benden, seninlen cennete girem,

Off anam off!

Birgün görmedin! Birgün yemedin içmedin giymedin!

Giynce hep siyahlar giydin!

Eller kalktı sana,yerlerde sürüklendin.

Gözyaşların kana karıştı,başında beyaz saçların,taşa toprağa bulaştı.

Off anam off !

Gücüm yetmedi elinden almaya, gücüm yeterdi ancak,

Dertleri içime atmaya...

Off anam off!

Derdimi kime diyem

Söyle,kendime nasıl gelem,

İmkân varsa geçmişİ silem.

Bende seninle yaşlandım anam!

Aynı yastayız anam aynı yaşta!

Çilen bitmedi hastalık vurdu,

Betin benzin sararıp soldu,

İçine atıp durduğun dertler,

Genç yaşta gelip seni buldu.

Beni de buldu anam beni de buldu!

Önce içime sonra dışıma vurdu .

Babamla yan yana görenler şaştı!

Beni de yetmiş yaşında sandı ,

Bak bende senin gibi yaşamadan,

Yaşlandım anam yaşlandım anam!

Off anam offf !

Çocukluk derler, yaşamadım,

Gençlik derler, çoşamadım,

Sana oğul, olamadım,

Gördün mü anam bende yaşlandım.

Gördün mü anam aynı yastayız !

İlaçlar olmasa ayakta durmak zor,

Geçmişin acısı yürekte kor,

Gel bir de bana sor!

Bende senin gibi yaşamadım anam!

Bende senin gibi yaşamadım anam!

Offf anam offf.....offf anam offff.....

Erdal Balcı

Razıyım Allahım

Ne bir dost eli uzandı, ne de güldü bu yüzüm.
Her köşe başında yorgun, büküldü bu belim.
Sanma ki bu hayat bana, mutlu bir gün sundu.
Senin yazdığın kadere ben razıyım Allahım.

Dur be felek, dur ki bitsin bu çektiğim!
Ben senden medet uman, zavallı bir garibim.
Ne baharım kaldı ne de bir hayalim...
Senin yazdığın kadere razıyım Allahım.....

Yine doldu gözlerim, dalınca hatıralara.
Ben yandım kül oldum, yâr bakmadı yaralara.
Ne bir iz bıraktı giden, ne de bir mektup yazdı.
Bizim bu aşkımız sadece beni yaktı.

Dur be felek, dur ki bitsin bu çektiğim!
Ben senden medet uman, zavallı bir garibim.
Ne baharım kaldı ne de bir hayalim...
Senin yazdığın kadere razıyım Allahım.....

Karanlık yine örtmüş, bu masanın üstünü.

Kadehler şahit olsun, ben unuttum yüzünü,
İçimde bir cenaza var,ben tutarım yasını
Senin yazdığın kadere ben razıyım Allahım.

Dur be felek, dur ki bitsin bu çektiğim!
Ben senden medet uman, zavallı bir garibim.
Ne baharım kaldı ne de bir hayalim...
Senin yazdığın kadere razıyım Allahım.....

Dert ortak oldu kadehe, her yudum bir pişmanlık.
Sen de unuttun beni, nedir bu düşmanlık...
Şimdi tek bir adresim ; o da boş meyhaneler.
Senin yazdığın kadere razıyım Allahım.....
Bilirim bunlar boş bahaneler,bilirim bunlar boş bahaneler
Bilirim bunlar boş bahaneler,bilirim bunlar boş bahaneler
Erdal Balcı

Sana Yine Seni Yazdım

Ey benim cennet kokan sevgilim.

Geçse de , mevsimler, seneler
Geçse de, aylar haftalar günler,
Silinsede hayalimdeki dünler,
Dilimdeki son cümlelerle,
Sana yine seni yazdım,
Sana yine sana yandım.

Olmasa da sabahlar,
Dolup bosalsada kadehler,
Dudağımda duran ,
Son bir nefes sigarayla,
Sana yine seni yazdım,
Sana yine sana yandım.

Yaşlanıp dussemde takatten,
Vazgeçmem seni sevmekten,
Rüyalarım bile gelip gitmekten,
Vazgecsende,
Sana yine seni yazdım,
Sana yine sana yandım.

Erdal Balcı

Sevgili Eşime

Canımın İçine..

Canımın İçine (Sevgili Eşime)

Gözlerin,ah o gözlerin,
Hâlâ ilk günkü gibi,
Yokluğunda kaybolan beni,
Varığınla bulduğum cennetim.
Kalbin...
Tertemiz bir sığınak,
Ne zaman yorsam kendimi,
Ne zaman düşsen aklıma,
Yetişir imdadıma.
Bil ki,
Senin yokluğunda,
Dünya eksik,
Hava eksik,
Ben eksik.
Sen varsın ya!
İşte o zaman tamamlanır,
Nefes alırım.
Gözlerine bakınca ,yaşadığımı anlarım.

Erdal Balcı

Sitem

SİTEM

Gelmeyeceksin Biliyorum!

Karanlık, içime çöken ebedi zindan,
Ne dua yetişir, ne de bir ferman,
Vuslat hayal oldu, umut beklenir mezar taşından,
Güneş doğmaz, karanlık gecemden.

Hayalin bile silindi gözlerimden,
Külleri savruldu aşkın, yanan ateşinden,
Vuslat yok, umut yok, sabah da olmaz,
Ölüm susar belki, bu gam sözlerimden.

Kapılar kapalı, yollar hep çıkmaza,
Kavuşmak yok bize,
Sonsuz bir ayrılık yazılmış anlimiza,
Gerek yok fazla söze....

Erdal Balcı

Son Sigara Uzun Versiyon

Son bir siğara daha yak, gece ağır, sessiz ve kara,
Küllerine sinmiş hatıramız var daha.
Gözlerimde yanan kıvılcım sönmeden önce,
Dumanında saklı son cümleler var hâlâ.

Son bir siğara daha yak, içimde fırtına koparan,
Küllük dolusu suskunluk, elimde senden kalan.
Son bir sigara daha yak, dumanıyla kalp çizelim,
Ateşle kalbin içinden geçelim.

Son bir sigara daha yak.....
Yarım kalmış yarınları,
Sensiz yaşanacak acıları,
Gözümde akan yaşları,
Rüzğar götürsün dumanını

Son bir siğara daha yak, içimde fırtına koparan,
Küllük dolusu suskunluk, elimde senden kalan.
Son bir sigara daha yak, dumanıyla kalp çizelim,
Ateşle kalbin içinden geçelim.

Son bir sigara daha yak.....
Yarım kalmış yarınları,
Sensiz yaşanacak acıları,
Gözümde akan yaşları,
Rüzğar götürsün dumanını.....

Erdal Balcı

Son Siğara

Son Sigara

Son bir siğara daha yak, gece ağır, sessiz, kara,
Küllerine sinmiş hatıramız, kapanıyor yavaşça.
Gözlerimde yanan kıvılcım sönmeden önce,
Dumanında saklı kalan, son cümleler var hâlâ.

Son bir siğara daha yak, içimde fırtına koparan,
Küllük dolusu suskunluk, ellerimde senden kalan.
Son bir sigara daha yak, dumanı ile kalp çizelim,
Ateşle de kalbin içinden geçelim.

Erdal Balcı

Şehid-i Aşk (Hicran)

Ey yâr-ı bî-vefâ, dil-hâne-i gamda bıraktın sen,
Âh ile yanar gönül, şem`-i perîşânamda bıraktın sen.

Sîne çâk çâk oldu firâkınla ey meh-i tâbân,
Zülfünle bağladın, hicran-ı zindânımda bıraktın sen.

Âvâre sevdâya düşürdün beni, ey yar-ı dilârâm,
Vuslat hayâl oldu, hicran-ı meydânımda bıraktın sen.

Tîğ-i cefân değdi, şehîd-i aşk eyledin beni,
Hakkın huzûrunda, niyâz-u fermânımda bıraktın sen.

Gerçi kavuşmak yazılmadı ise tal`at-ı yâre,
Adını ebediyen, kalbimin dîvânında bıraktın sen.

Gözler gam ile doldu, gönül bî-karâr kaldı,
Bu divân-ı Erdal."Şehîd-i aşk" deyu nâmlansın,

Erdal Balcı

Şehitler Divanı

Bir gün perde açıldı, herşey ayan beyan,
Haydi gidelim,goreceklerine inan,
Bir süre yürüdük,bir yere geldik,
Öyle bir yer ki,
Bir ağacına karşılık, denk gelmez bütün cihan.

Bir divan kurulmuş parlak mı parlak,
Altının rengi yanında , sanki solan yaprak,
Dedim şurada biraz durak, etrafa bakak,
Dediler daha güzeli var, önüne bak!

Camdan bir vitrin yapılmış,
Ustünde ipekten plaketler,
Plaket üstünde isimler,
İsimler altında çizmeler.

Yalvardım!
Dedim, vitrinin etrafında donem,
İsimleri bir görem,
Tamam dediler izin verdiler,
İsimleri gösterdiler...
Kimler var kimler!
Hepsine baktım,
Falan oğlu filan,
Dedim, Allah'ınıza kurban,

.....
Adım var mı diye baktım,
.....

Dediler,bu kadar hakkın.

Erdal Balcı

Tanrı Dağlarında Kaalan Sevdam

TANRI DAĞLARINDA KALAN SEVDAM

Sana yine seni yazdım,sana yine sana yandım'

Seni sevdiğim günler,hala ruhumu yakar,
Daha on altısında, sanki ilkbahar.
Gözleri Isık Göl kadar derindi,
Adım dilinden düşmezdi.
Narının soğuk rüzagarı saçlarını savurur,
Savrulan saçları boynuma dolanırdı...
Sevda hızlıydı iki gencin yüreğinde,
Gülünce sanki kalbi atardı içimde,
Önce yollar ayrıldı,
beklemek zorunda kaldı,
Zaman geçmez oldu,
sonra düşman...
Telefonlar suskun mektuplar rüzgara karıştı.

Birgün bir haber geldi!.....

CANINA KIYMIŞTI !

EY TANRI DAĞLARINDA YATAN SEVDAM!!

Uçmak isterken gögün mavisine,düşüverdi bembeyaz karın üstüne,
Daha on altısında,
baharında yolun başında,
Gülen yüzü solmuş,görenler şaşkın!
Dudağında son bir nefes

'AŞKIM''.

Düştün ama,toprağa değil yüreğe,
Yağan her yağmurda,karda,
Kayan her yıldızda,
Sende varsın diye,
Bakamaz oldum göğe.
Yaşarım!
Sensizde yaşarım,
Yaşadığıma şaşarım!
Sen tabutun içinde,
Ben toprağın üstünde.

EY TANRI DAĞLARINDA KALAN SEVDAM!

Senin adınla dolu odalarım var,
Her köşesi yokluğunu fısıldar,
Tanrı Dağlarına uzanan yolların üstünde,
Rüzgarla yarışan acılarım var....
Rüzgarla yarışan acılarım var....
Geceleri yüzünü ararım karanlıkta,

Gündüzleri rüzgar götürür sesini uzaklara,
Belkide başka bir yerde başka baharda,
Sen yine gülersin,
Bir nehrin kenarında,
Savurursun saçlarını,
Narının soğuk rüzgarında.

EY TANRI DAĞLARINDA KALAN SEVDAM !!

Seninle öğrendim ölümün sessizliğini,
Seninle öğrendim,
Seninle öğrendim,çaresizliğin ismini,
Seninle öğrendim, sensizliği....
Tanrı Dağlarına bakarım,
Orada bir yol ararım,
Yaşarım Nurgülüm yaşarım,
Günahınla yaşarım!
Ölen kimmiş ,
Görmeyen göze şaşarım.

EY TANRI DAĞLARINDA YATAN SEVDAM !

Kendime gelemedim,gelemeycem belkide!

Erdal Balcı

Tanrı Dağlarında Sevdam

'Sana yine seni yazdım,sana yine sana yandım'

Seni sevdiğim günler,hala ruhumu yakar,
Daha on altısında, bir, ilkbahar.
Gözleri,Isık Göl kadar derindi,
Adım dilinden düşmezdi.

Narın'nın soğuk rüzağarı saçlarını savurur,
Savrulan saçları boynuma dolanır...
Sevda hızlıydı,iki gencin yüreğinde,
Gülünce,sanki kalbi atardı içimde,
Önce,yollar ayrıldı,beklemek zorunda kaldı,
Zaman geçmez oldu,sonra düşman...
Telefonlar suskun,Mektuplar rüzğara karıştı.
Birgün bir haber geldi!

CANINA KIYMIŞTI !

Uçmak isterken göğün mavisine,düşüverdi bembeyaz karın üstüne
Daha on altısında, baharında,yolun başında,
Gülen yüzü solmuş,görenler şakin!
Dudağında,son bir nefes
"AŞKİM".

Düştün ama,toprağa değil yüreğe,
Yağan her yağmurda,karda,
Kayan her yıldızda,
Sende varsın diye,
Bakamaz oldum göğe.
Yaşarım!

Sensizde yaşarım,yaşadığıma şaşarım!
Sen tabutun içinde,ben toprağın üstünde.

EY TANRI DAĞLARININ GÜZELİ!

Senin adınla dolu odalarım var,
Her köşesi yokluğunu fısıldar,
Tanrı Dağlarına uzanan yolların üstünde,
Rüzgarla yarışan acılarım var....

EY TANRI DAĞLARINDA KALAN SEVDAM !

Geceleri yüzünü ararım karanlıkta,
Gündüzleri rüzgar götürür sesini uzaklara,
Belkide başka bir yerde başka baharda,
Sen yine gülersin,
Bir nehrin kenarında,
Savurursun saçlarını,
Narın'nın soğuk rüzgarında.

EY TANRI DAĞLARININ SOLAN GÜLÜ !

Seninle öğrendim ölümün sessizliğini,
Seninle öğrendim çaresizliğin ismini,
Seninle öğrendim sensizliği....

Tanrı Dağlarına bakarım,
Orada bir ışık ,yol ararım,
Yaşarım Nurgül,üm yaşarım,
Günahınla yaşarım!
Ölen kimmiş ,görmeyen göze şaşarım.

EY TANRI DAĞLARINDA YATAN SEVDAM !
Kendime geledim,gelemeycem belkide!

Erdal Balcı

Vay Başıma

Vay başıma vay başıma,
Küller yağar başıma,
Kuşlar bile ağlıyor,
Gözümde akan yaşıma .
Kuşlar bile ağlıyor,
Gözümde akan yaşıma .

Vay başıma vay başıma,
Daha gelmeden onbeş yaşıma,
Felekle erken tanıştım,
Aklar düştü saçıma..
Oy aney kurban aney !
Aklar düştü saçıma..

Vay başıma vay başıma,
Taşlar yağar başıma,
Şükrederken Allah'a,
Zehir kattılar aşıma.
Şükrederken Allah'a,
Zehir kattılar aşıma.

Vay başıma vay başıma,
Daha gelmeden onbeş yaşıma,
Felekle erken tanıştım,
Aklar düştü saçıma..
Oy aney kurban aney !
Aklar düştü saçıma..

Erdal Balcı

Ve İnsan Aldandı

Ve insan aldandı!

Bir fısıltı düştü kulağa, karanlığın içinden,
Bir sevda düştü kalbe, İnce ve sinsi.
Daha çok olsun, daha yüksek olsun,
Daha parlak olsun dünyam dedi.

Nefsin hoşuna giti,
Bir makamın gölgesini,
İki alkış üç kuruş menfaatini,
Unuttu, adalatin terazisini,
Sözünden caydı, özünü sattı,
Ve İnsan Aldandı !
Nefis, ateş gibi üfledi içinden,
Kibrin dikenini sarınca, kalbi derinden,
Vicdan susup merhamet göçünce,
Ve insan aldandı böylece !
Bir avuç altın , bir tomar kağıt,
Gözünü kör etti hakikate,
Bir fakir düştü kapısına bir de zengin,
Fakiri kovdu, zengin geçti baş köşeye,
Ve insan aldandı böyle, kimbilir kaç kere!

Göz kamaştırdı gülüşler,
Geceyi süsledi bedenler,
Bir anlık lezzet için,
Geçti bir ömürlük izzetten,
Ve insan bir daha aldandı gerçekten!

Toprak kayarken sessizce, ayağının altından,
Ebediyet çağırırken onu taa !! Uzaklardan,
Dünya zindanında zincir vuruldu ayaklarından,
Yol belliydi aslında, uyarı çoktu, ama kulaklar sağırdı
Mühür vuruldu kalbine, gidemedi öteye,
Ve insan aldandı ! Böylece.

Erdal Balcı

Vera'nın Bakışı

Vera'nın Bakışı
Bir ömrü saklayan sessizlik gibi.
Gözlerinde vedanın acısı,
Sevdanın ağırlığı,
Ruhumun derinlerine işleyen,
Vera'nın bakışı

Bir yangın gibi dokunur kalbe,
Sonra,serin bir sığınak olur,
Ruhun en kırılğan yerine.
Bakınca Vera'nın gözlerine.

Vera'nın son bakışı,
Sevgi bu kadar çıplak,
Acı bu kadar tatlı,
Ve an bu kadar sonsuz...
Huzur veriyor insana,
Senden önce ölürsem
Sende öyle, bak bana .

Erdal Balcı

Yabancı

Hani o sokakta yürürdük ya! el ele,
Yağmur yağardı, biz ıslanmazdık seninle,
Şimdi camdan bakıyorum aynı sokağa ,
Sen olmayınca, herkes bana düşman,yabancı sanki...

Bir yabancı gibisin,gel artık,sensizlik bitsin,
Bir ses ver, duyayım ,hasretim dinsin,
Dün bizdik, bugün el olduk, reva mı bana bu?
Gel artık sevğilim bir yabancı gibisin.....

Ne zaman ördük aramıza, biz bu duvarları?
Kimler soğuttu beni senden,bıraktın o sıcak avuçları?
Gurur dediğın, aşkın celladıymış meğer
Yakıp kül etti bak, en masum yaşamışları...

Bir yabancı gibisin,gel artık,sensizlik bitsin,
Bir ses ver, duyayım ,hasretim dinsin,
Dün bizdik, bugün el olduk, reva mı bana bu?
Gel artık sevğilim bir yabancı gibisin.....

Erdal Balcı

Yandım-ateş Dansı

Gözlerin derin bir kuyu, düşerim bile bile
Kalbimde tatlı bir vurgun, sen misin tek çare?
Aradım sokak sokak, yoruldum bu şehirde,
Sen çıkıp geldin birden, sanki gökten zembille....

Yandım! Yandım! Söndürmez denizler,
Aşkın bir ateş dansı, döndürüyor bizi,
Gel al götür beni, bu gece kimse bilmesin,
Vur kalbime, ruhum senle yeniden dirilsin!

Elimi tutsan şöyle, titrese tüm dünya bırakalım yarını, Yaşayalım bu rüyayı ,
Dudaklarında gizli, yasak bir melodi var,
Sanki her bakışında bin yıllık bir isyan

Yandım! Yandım! Söndürmez denizler
Aşkın bir ateş dansı, Döndürüyor bizi
Gel al götür beni, bu gece kimse bilmesin vur kalbime, Ruhum senle yeniden dirilsin!

Hey! Geceler şahit, bu tutkuya engel olunmaz Ah! Sensiz geçen her an, inan ki hiç sayılmaz
Teninde saklı sırrı, çözmek ister bu deli
Gel, gel, gel! Aşkınla beni de deli et!

Yandım! Yandım! Söndürmez denizler..
Aşkın bir ateş dansı, döndürüyor bizi
Gel al götür beni, bu gece kimse bilmesin
Vur kalbime, ruhum senle yeniden dirilsin!

Erdal Balcı

Yanmayı Göze Almak

Yanmayı göze almak!

Kahrolsun!
Kahrolayim!
Lânet olsun sana!
lânet olsun bana!
Çık git artık, kalan aklımdan,
Çık git kurban olayım.
Alacağın ne kaldı, Vereceğim ne kaldı?
Lannet olsun, kahrolasin,
Aşkın da de yere batasin.
Lânet olsun, kahrolayim,
Seni ne zaman gülerken görsem Affediyorum!!

Erdal Balcı